

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

vedtage lovforslaget hindre, at noget værdifuldt bliver et levende folkeje. Vi kan give videnskaben og forskningen bedre arbejdsvilkår, hvis vi fra dansk side tilbyder at opføre og drive et institut, der giver plads for alt relevant materiale. Regeringen bør opfordre enhver dansk og udenlandsk indehaver af relevant håndskriftmateriale til at lade dette få til huse i et sådant institut. Alt bør samles under ét tag, men hver enkelt besidder af materiale må selvfølgelig fortsat bevare sin fulde ejendomsret til dette. Det vil være den sagligt rigtige løsning. Den vil tillige passe ind i det behov, der så åbenlyst består for at give det danske institut bedre lokale- og arbejdsforhold, end det har i dag.

Ved at følge mit forslag vil man tillige kunne løse et andet praktisk og teknisk påtrængende problem, nemlig at sikre disse uerstætelige værdier mod en ødelæggelse ved ildsvåde eller krigshandlinger. Der er vel ingen, der tør afvise, at sådanne ulykker kan indtræffe, og at håndskriftsamlingen i så fald vil være temmelig prisgivet, hvis den fremdeles skal være under de vilkår, som den har i øjeblikket. Se, der vil jo være storhed i en ordning efter disse linjer, og vi vil samtidig kunne løfte sagen ud af lidenskabernes atmosfære, bringe den på et sagligt plan, der har et fremtidsperspektiv. Må jeg henstille til det kommende folketingsudvalg, at det lader de her fremførte tanker underkaste en realitetsbehandling. Viser det sig så ugørligt at realisere disse planer, ja, så vil arbejdet med dem dog i det mindste kunne lette det tryk, der hviler på manges samvittighed i hele dette anliggende.

Thisted Knudsen: Jeg ved ikke, om det fortsat er tilladt her i landet at være primitivt national. Jeg har en gang imellem en opfattelse af, at det ikke duer mere, men jeg bekender blankt og ærligt, at jeg er helhjertet modstander af dette lovforslag. Jeg er enig i de betragtninger, som er anført til fordel for en udvalgsbehandling, der nærmer synspunkterne mod hinanden, og jeg håber, at det vil lykkes. Jeg har den enkle opfattelse, at hvis den danske befolkning skal give en gave af denne beskaffenhed til det islandske folk, må der være nogenlunde enighed i dette høje ting; men

ikke alene dette; der bør efter min opfattelse også være nogenlunde enighed i den danske befolkning — det er jo dog til syvende og sidst den, der skal give gaven, og ikke os.

Vi overværede en fjernsynsdiskussion i tirsdags aften. Vi kan lige så godt være ærlige: de politiske anskuelser stod sig ikke! Det var videnskabsmændene og andre, der ved denne lejlighed påvirkede den danske befolkning, og jeg tror, man har lov til at sige, for sådan er det, at ude omkring i befolkningen er der i disse øjeblikke en voksende modstand mod dette lovforslag, en steppebrand, om man vil. Det er altså baggrunden, når man vil gøre op, hvordan stemningen i dette øjeblik er ude i den danske befolkning; så kan man i øvrigt mene, hvad man vil. Jeg håber, at disse udvalgsforhandlinger må føre til noget af det, visse ordførere har været inde på, og jeg håber også, at man vil kunne nå så langt, at man vil overbevise befolkningen om, at vi er en glad giver i denne situation. Det kræver hos regeringen stor smidighed, det kræver evne og vilje til at samarbejde med dem, som efter min opfattelse har et stort ord at skulle sige i denne sag, dem, som er direkte implicerede i forskningen.

Jeg håber altså på denne enighed. Jeg har ikke lagt skjul på, at hvis denne enighed ikke kan opnås, så vil det være rimeligt at lade den danske befolkning svare selv. Vi kan ikke sige til den danske befolkning, at dette spørgsmål er for betydningsløst. Vi kan ikke sige til den, at den ikke forstår det, slet ikke. Vi skal i 1966 have kommunevalg. Man kan godt her give vælgerne to stemmesedler, og jeg ser altså det som en mulighed, hvis enighed ikke opnås. Jeg ønsker denne enighed, men jeg ønsker også, at den danske befolkning er helhjertet med, og meget afhænger altså af smidighed hos den højtærede undervisningsminister, der er på sin første store prøve. Frisk mod, Antonius, endnu har du intet ondt bedrevet.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg kan begynde med det sidste indlæg og sige tak for den vandelsattest, jeg fik af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen. Jeg kender ikke det ærede medlem personlig godt nok til at vide, om jeg kan kvittere. Jeg tror, jeg kan.

Hvad selve debatten her angår, vil jeg